

Het leek een perfect gezin: keurig koophuis, nette auto, aangeharkt gazonnetje. Maar niets was minder waar. Achter de voordeur leefde **Charge** (20) in een nachtmerrie vol geweld, geschreeuw en manipulatie. 'Ik kreeg vuistslagen van mijn vader, of hij ranselde me af met een stok. Als ik een zak chips te lawaaiërig dichtdeed, zette hij een mes op mijn keel. Op het dieptepunt bedreigde hij me met een vuurwapen. "Als je me ooit vertelt dat je gay bent, schiet ik je dood." Toen wist ik dat ik moest vluchten. Elke keer als ik naar mijn vriendje ging, nam ik wat spullen mee. Tot de dag dat ik voor het laatst die keurige voordeur achter me dichtdeed.'

Vier maanden lang ervoer Charge wat het is om thuisloos te zijn. 'Een periode doordrenkt van stress en eenzaamheid. Ik sliep amper en was onrustig.' Stichting Kamers met Aandacht zorgde voor het keerpunt. 'Ze koppelden mij aan Marieke, een lieve vrouw van in de vijftig, die een kamer over had in haar huis. Nu wonen we samen.'

'Marieke laat me zien dat er ook goede volwassenen bestaan. Ze biedt me meer dan alleen een dak boven mijn hoofd. Het duurde even voordat ik me dat beseftte. Ik hoef niet meer te vluchten. Ik hoef niet meer te vechten. Ik kan juist naar de toekomst kijken. Solliciteren, studeren en eindelijk mijn eigen leven opbouwen. En dát begint dus bij een veilig thuis.' <

Help mensen zoals Charge
Scan de QR-code met je telefoon
of ga naar kansfonds.nl/doneren

*'Een eigen leven
begint bij een
veilig thuis'*

